

бро, и ако ся само малко нѣщо отдале-
мешъ отъ добродѣтельтъ, то си вече
трагвалъ по порокатъ, и мъчно можешъ
после да ся върнешъ къмто добродѣтель-
тъ: защо както що ружата повехнува,
кога ѿ пріеде червекъ коренъатъ, тѣй и
изгубената невиность не може нивгаж ни
съ каиянѣ, ни съ плачъ да ся повърни.
Ружата исхнува и си изгубова обаятел-
ныатъ мирисъ, съ когото е услаждавала
онія, които сѣ ѿ мирисали, а невиность-
та отива въ мрачныатъ гробъ у тартара,
изъ когото ниваж неще да излезе. Почи-
тай щастіето си, и никогашъ не затва-
рай очите си догдѣ ся не помолншъ Бо-
гу, Който тя управля на добродѣтелни-
атъ пѣтъ, и на правдѣтъ. Моли му ся у-
сердно, да ти сохрани душѣтъ и сър-
цето одъ зло, и да тя исплжни съ цѣло-
мудріе, отъ което произхожда щастіето:
Защото е Богъ благъ и многомилостивъ, и
дава на сѣкого оноа, което ще му слу-
жи и за душевнѣтъ и за тѣлеснѣтъ пол-
зѣ, и онія, който си возлага надеждѣтъ
на Бога, той има истиненъ и добаръ по-
кровитель. —